

ZASADENÍ V DOME BOŽOM

Michal Kevický

Duchovný domov

Duchovný domov v konkrétnom cirkevnom zbore. Prečo som členom takéhoto zboru a prečo som presvedčený, že je to Boží model života v Božej rodine.

Žalmy 92:14 *Tí, čo sú zasadení v dome Hospodina, budú prekvitať na nádvoriach nášho Boha. 15* **Aj v šedinách prinesú plody, zostanú svieži a čerství, 16** *aby hlásali, že Hospodin je priamy, je mojou skalou, neprávosti v ňom niet.*

1. Tu som doma. Tu som naozaj „**ZASADENÝ**“, zakorenený v konkrétnych vzťahoch s konkrétnymi ľuďmi. V tomto spoločenstve čerpám, ale aj dávam. V tejto atmosfére domova budujeme dom (cirkevný zbor) ako synovia. Pokiaľ takáto atmosféra nie je, správame sa ako sluhovia (zamestnanci, návštevníci, príživníci, zloději, cudzinci), ktorí slúžia (prichádzajú) len kvôli službe samotnej a chýba im väčšia vízia domu – vzťah k nemu – identita.

2. Tu zdieľam srdce. Zdieľame svoje srdce (ako otcovia, alebo synovia) – prijímame a odovzdávame prirodzene víziu, svoje povolanie, dary... „**PREKVITÁME**“ *na nádvoriach nášho Boha.* A úspechy iných vnímame ako svoje vlastné. Pokiaľ toto chýba, správame sa ako sluhovia, ktorí nie sú motivovaní víziou, a ktorých úspech nikto neocení – bude to len ich vlastný úspech (prospech).

3. Tu je moja rodina. Vnímam ľudí v cirkevnom zbore ako časť mojej rodiny. Patria do môjho života a ja patríam do ich života. Žijeme spolu ako rodina. Vytvárame prostredie rodiny – kráľovstvo vzťahov. Ako otcovia, alebo synovia, sme vždy zameraní na rodinu, vzťahy, ľudí... Preto sem chodí aj moja fyzická rodina. „**AJ V ŠEDINÁCH**“ *ponesú ovocie.* Toto vyjadrenie hovorí o rodine, kde sú všetky generácie – aj tie najstaršie. Ak toto chýba, správame sa ako sluhovia, ktorí sú zameraní na úlohy, službu, oblasť, jednu generáciu, či osobný prospech...

4. Tu som otvorený a slobodný. Vytvárame prostredie otvorenosti a slobody zdieľať sa so slabosťami a chybami – sami to robíme – sme transparentní. Paradoxne práve toto spôsobí prostredie milosti – pravdy - lásky. Práve domácka sloboda Božích detí spôsobí že *zostaneme „SVIEŽI A ČERSTVÍ“.* Ak toto prostredie chýba, potom nie sme slobodní zdieľať svoje slabosti – a budeme hovoriť o slabostiach druhých, budeme kritickí a súdiaci – odsudzujúci. Lenže takto úplne strácame sviežosť. Naopak zakúšame „ubitosť“ a zákonickosť.

5. Tu môžem dôverovať. Budujeme atmosféru – vzťah dôvery. Syn prirodzene ctí otca a dôveruje - prijíma či výchovu, alebo vedenie. Dôvera medzi nami spôsobí, že aj niekoľko desaťročí *zostaneme spolu „ZASADENÍ AŽ DO ŠEDÍN“*, a že spolu *„DONESIEME OVOCIE“*. Tu dôverujem a snažím sa byť dôveryhodný. Ak toto nie je, namiesto synov sme tu len ako sluhovia, ktorí majú tendenciu podozrievať, ísť vlastnou cestou, vzpierať sa...

6. Tu sme doma. Vytvárame jedinečné – špecifické rodinné prostredie – doslova s jedinečným „jazykom rodiny“. Synovia hovoria v prvej osobe množného čísla – zmýšľajú komunitne – rodinne. Slová *„AJ V ŠEDINÁCH“* hovoria o rodine, kde je ovocie otcov a matiek: jedinečná a plodná rodinná atmosféra. Toto je miesto kde ľudia *„PRINESÚ OVOCIE“*. Ak to však nie je, potom namiesto synov sme tu len ako sluhovia, ktorí hovoria v prvej osobe jednotného čísla, bojujú za svoje vlastné pravdy a práva a používajú vlastnú terminológiu. Už to potom nie je rodina, kde sa veci rodia a kde ovocie dozreje.

7. Tu žijem svoju víziu. Zdieľame svoj život a víziu – odovzdávam seba samého. Tz. že cirkevný zbor má víziu, vie o nej, žije pre ňu, nasleduje ju. Tu je možní sa pridať k Božiemu povolaniu. Preto aj jedného dňa ľudia *„PRINESÚ OVOCIE“*. V tomto vplyve synovia nemenia víziu – ona pokračuje do ďalších generácií. Ak tu však „nie sme doma“, potom máme každý svoju vlastnú víziu a tendenciu „odísť z domu“.

8. Tu je Boží dom. Staviam dom Boží – rodinu Božiu – cirkev Božiu. Nie je to len o teológii, zbožnosti, názoroch, ľuďoch v zbore! Je to o Bohu. Je to On sám. Len vtedy zostaneme Božím domom. Tu sme *zasadení „V DOME BOŽOM“*. Synovia potom rodia svoje deti do tohto domu – privádzajú novo obrátených k Bohu. Ak to však nie je, potom sme tu len ako sluhovia a privádzame novo obrátených ku sebe samým alebo ku programom...

9. Tu ide o ľudí. Sme zameraní na ľudí – a vkladáme do synov hodnotu. Nejde na prvom mieste o našu kultúrou, program a aktivity. Ide nám o: ***Matúš 28:19 A tak IDĚTE, ČIŇTE UČENÍKMI všetky národy krstiac ich vo meno Otca i Syna i Svätého Ducha 20 učiac ich zachovávať všetko, čokoľvek som vám prikázal. A hľa, ja som s vami po všetky dni až do skonania sveta.*** Sme nadstavení zoznamovať sa s novými ľuďmi. Preto synovia nepotrebujú vonkajšie potvrdenia a tiež sa zameriavajú na ľudí (stávajú sa postupne otcami). V Božom dome totiž *kvitneme „NA NÁDVORIACH NÁŠHO BOHA“*. Boh chce mať tieto nádvorie naplnené ľuďmi. Ak to však nie je, potom sa správame ako sluhovia, ktorí dbajú na svoj vzhlad, reputáciu, a odvodzujú svoju hodnotu od ľudí – ich prijatia a toho ako vyzerajú – a takto zostávajú zameraní na seba samých.

10. Tu som úprimný. Vytvárame prostredie otvorenosti, intimity a bezpečia. Zdieľame svoje srdce, pocity, zmýšľanie, postoje... To vedie aj iných k otvorenosti, úprimnosti a zdieľaniu svojho vnútra – otvárajú sa iným. Veď hlásame, že „**HOSPODIN JE PRIAMY**“, je *mojou skalou*, „**NEPRÁVOSTI V ŇOM NIET**.“ Hlásajúc toto posolstvo aj my musíme byť priami a bez neprávostí. Ak to však chýba, potom sme tu len ako sluhovia, ktorí sa neotvorili, ale robia politiku, povedia len to, čo iní chcú počuť, budú skrývať svoje pocity, svoj skutočný stav... Takto však budeme kameňom úrazu, pohoršením pre ľudí, zábranou v tom, aby otvorili svoje srdcia Bohu.

11. Tu naozaj rastiem. Vytvárame veľmi jasné výchovné prostredie – robíme korekciu – hovoríme pravdu v láske – povzbudzujeme a aj napomínáme... Sme povolaní rásť v každom ohľade v Krista. Práve cirkevný zbor je tým miestom, kde môžeme rásť, pokiaľ čo len trochu otvoríme svoje srdcia Bohu a ľuďom. V takomto prostredí ako synovia výchovu zvládneme, prijmeme korekciu a naprávanie a dospievame, stávajme sa silnejšími, lepšími, múdrejšími... Len takto jedného dňa „**PRINESIEME OVOCIE**“ aj v šedinách a zostaneme „**SVIEŽI A ČERSTVÍ**“. Ak to však chýba, nesprávame sa ako synovia, ale ako sluhovia a oni sa pri korekcii nahnevajú, odmietnu ju, budú hľadať výhovorky, budú vidieť problémy inde a v iných...

12. Tu ide o Božie povolanie. Chceme vidieť v synoch potenciál – hľadáme na to, čo z nich môže byť – vidíme to, k čomu ich Boh povolal. Preto synovia majú slobodu rásť, robiť chyby, lebo vedia, že sú prijatí, a že im niekto verí... Synovia nie sú hotoví – vyškolení. Hľadáme a školíme povolaných. Nejde nám o programy a preto nehľadáme profesionálov, ktorí ich spravia. Ide nám o Božie povolania v životoch ľudí. Cirkevný zbor je miesto, kde môžu byť Božie povolania uvoľnené s ich obrovským potenciálom. Sme *zasadení* „**V DOME BOŽOM**“. A v dome Božom ide o Božiu vôľu v našich životoch. Ak to však nie je, potom nepremýšľame a nejednáme s ľuďmi ako s Božími deťmi. Vidíme ich len ako sluhov v cirkevnej organizácii, ktorých chceme mať už hotových, kvalifikovaných, vyškolených. V takomto prostredí cirkev povoláva vyškolených.